

İTA

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
AGENCE INFO-TÜRK
INFO-TÜRK AGENCY

YAYIN VE DAĞITIM: COODIFF YAYIN KOOPERATİFİ
SQUARE CH. M. WISER, 13/2 - 1040 BRUXELLES
TEL: (32-2) 230 34 72 - DEPOT LEGAL: 2198
HAVALE: COODIFF - 001-0414791-95 - BRUXELLES

Bültende yer alan yazılar ve haberler, INFO-TÜRK kaynak gösterilerek kullanılabilir

AYLIK BÜLTEN
Yıl III - Aralık 1978
Genel 80 - Türkçe 26

Yıllık abone
Belçika 200 FB
Belçika dışı 15 DM

INFO-TÜRK AJANSI YAZI KURULU SAYIN
OKURLARININ YENİ YILI'NI KUTLAR,
BAŞARI VE MUTLULUKLAR DİLER

BELÇİKA'DA TÜRKİYELİ İŞÇİ SİMSARLIĞINA KARŞI İŞÇİLER MÜCADELE AÇTILAR

BRÜKSEL (İTA) - Belçika'daki yovaltı madenlerinde çalışan Türkiyeli işçiler, Uluslararası Basın Merkezi'nde düzenledikleri bir basın toplantısında, Türk ve Belçika hükümetlerini, "işçi ticareti yapan" kişileri himaye etmekle suçlamışlar ve hakkında delil topladıkları bu işçi simsarlarından birini Belçika Kraliyet Savcılığı'na şikayet ettiklerini açıklamışlardır.

Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi tarafından düzenlenen basın toplantısı, çok sayıda gazeteci ile Belçika radyo ve televizyon ekipleri tarafından izlenmiş, açıklanan gerçekler, gerek Belçika radyo ve televizyonlarında, gerekse ertesi gün yayınlanan gazetelerde geniş yankı bulmuştur.

Türkiyeli maden işçilerinin açıkladıklarına göre, Limburg maden ocaklarında işçilere yardım etmekle görevli bulunan Türk tercümanlar, işsiz Türkiyeli işçilerin madene alınmasını sağlama karşılığında, yaşa göre 15.000 Belçika Frangı'ndan 50.000 Belçika Frangı'na kadar değişen miktarlarda rüşvet almaktadırlar.

Aynı kişiler, Belçika'ya yabancı işçi göçü resmen durdurulmadan önce de, bu ülkede çalışma izni sağlamak üzere Türkiyeli işçilerden aynı miktarlarda rüşvetler almışlardır.

./.

Bu tercümanlardan Winterslag maden ocağında görevli Zeki Ağırer hakkında "Türkiyeli işçilerden çalışma izni sağlamak veya iş bulmak" vaadiyle rüşvet aldığına dair çeşitli yazılı belgeler toplayan Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi, olayı Hasselt'teki Belçika Kralliyet Savcılığına yansıtmış, bunun üzerine savcılık söz konusu kişi hakkında soruşturma açmıştır.

Patronlar tarafından Türkiyeli işçilere tercümanlık yapmak üzere görevlendirilen kişilerin Belçika ve Türk polisine ajanlık da yaptığını açıklayan işçi sözcüleri, Türk Konsolosluğu'nun da bu kişiler aracılığıyla Türkiyeli işçileri baskı altında tuttuğunu belirtmişlerdir.

Yine açıklamaya göre, bu tercümanlar patronların çıkarlarına hizmet ederek, işçilerin haklarını aramak üzere girişecekleri her türlü eylemi engellemektedirler. Nitekim iki yıl kadar önce bu bölgede Türkiyeli işçilerin giriştikleri bir vahşi grev hareketi, Konsoloslugun istegi üzerine bu tercümanlar tarafından kırılmıştır.

Winterslag maden ocağı tercümanı, aynı zamanda bu bölgede Konsolosluk tarafından kurdurtulan bir işçi yardımlaşma derneğinin de başkanıdır. Sözüm ona Türkiyeli işçilerin kültürel ve sportif ihtiyaçlarına cevap vermek üzere kurulan bu dernek şimdiye kadar sadece cami yaptırma işiyle meşgul olmuştur. Bir yandan kardeşleri aracılığıyla çeşitli içkili eğlence yerleri işleten Ağırer'in, öte yandan da işçilerin dinsel duygularını sömürerek işçilerden cami yaptırma parası topladığı bildirilmektedir.

Patronlarla anlaşılan Ağırer, cami yaptırma paralarını işçilerin aylıklarından zorla kestirtmekte, bu parayı vermeye karşı çıkan işçileri de, patrona tesir ederek işten attırmaktadır.

İşsiz kalan işçiyi ise, bir süre sonra, "geçimini temin etme olanaklarına sahip bulunmadığı" gerekçesiyle Yabancılar Polisi tarafından sınır dışı edilme tehlikesi beklemektedir.

Ücretlerden zorla kesinti yapmanın dışında, her cuma günü namazdan sonra da işçilerden "gönüllerinden ne koparsa" cami yaptırma parası toplanmaktadır. Bu bağışlar karşılığında makbuz da verilmemekte, toplanan paraların nerelerde harcandığının hesabı bilinmemektedir.

Winterslag'da yaptırılmakta olan caminin 5 milyon Belçika Frangı'na mal olduğu Ağırer tarafından iddia edilmekteyse de, Türkiyeli işçiler, bu iddianın asılsız olduğunu, zira caminin arsasının Winterslag Belediyesi tarafından 99 yıl süreyle parasız olarak verildiğini, cami için yapılan harcamaların ise, uzmanların değerlendirmelerine göre 1,5 milyon Belçika Frangı'nı asla geçmemesi gerektiğini söylemektedirler.

Basın toplantısında, Türkiye'nin Brüksel'deki büyükelçilik ve konsolosluk yetkililerinin de, bu gerçekleri bildikleri halde, Ağırer'i himaye ettikleri, hattâ kendisiyle içli dışlı oldukları, ona ait eğlence yerlerinde eğlendikleri iddia edilmiştir.

Halen Belçika'da bulunan 65.000 Türkiyeli işçiden 25.000'i, söz konusu yolsuzlukların cereyan ettiği Limbourg bölgesinde bulunmaktadır. Bu 25.000 işçinin büyük kısmı yeraltı madenlerinde çalışmakta, diğerleri ise Genk-Ford fabrikalarında bulunmaktadır.

İşçilerin açıklamasına göre, Zeki Ağırer, işçileri sindirmek için kendisinin halen iktidarda bulunan CHP'nin mensubu olduğunu da ileri sürmektedir. Bu konuda şimdiye kadar Belçika'ya gelen CHP yöneticilerine çeşitli şikayetler aksettirilmişse de, bir sonuç almak mümkün olamamıştır.

Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi, basın toplantısının sonunda şu istekleri açıklamıştır:

- Türkiyeli işçileri baskı çemberi altında tutan bu Patron-Polis-Konsolosluk üçgeni kırılmalı; bu üçgenin emrindeki "patron tarafından atanmış" tercüman sistemine son verilerek, tercümanlar Türk işçilerinin kendileri tarafından seçilmelidir.

- Türk ve Belçika Hükümetleri, işçi simsarlığının önlenmesini öngören uluslararası anlaşmalara saygı göstererek bunları uygulamalıdır.

- Türk Hükümeti, Türkiyeli işçileri sadece döviz makinesi olarak görmekten vazgeçerek onların her türlü güvencesini sağlamalıdır.

- Belçika Hükümeti, göç konusunda patronların dayattığı siyasetten vazgeçerek işçi haklarına saygılı bir göç siyaseti izlemelidir. (TIKM-DG-20/12)

ALMANYA'DA 6 BİN TÜRKİYELİ MADEN İŞÇİSİ GREVDE

KÖLN (İTA) - Sosyal demokratlarca "sosyal barış cenneti" olarak gösterilen ve diğer ülkeler burjuvalarınca da imrenilerek bakılan Federal Almanya'da, Kasım 1978 sonunda patlak veren demir-çelik işçileri greviyle bu tılsım bozulmuştur. Kuzey Ren, Westfalia, Osnabrück ve Bremen bölgesinde toplam 37 bin demir çelik işçisinin haftalardır sürdürüldüğü grevle, elli yıldan ilk kez ülkede sınıf mücadelesi büyük boyutlara ulaşmıştır.

Türkiye açısından bu grevin en ilginç yanı, bölgede çalışan 6 bin Türkiyeli demir-çelik işçisinin de, grevin ön saflarında yer almasıdır.

IG Metall Sendikası, işçi ücretlerine yüzde 5 oranında zam yapılmasını, haftalık çalışma süresinin 40 saatten 35 saate düşürülmesini istemektedir.

İşçi isteklerini kabul etmeyen demir-çelik tröstleri, bir misilleme olarak, grev yapılmayan işyerlerinde lokavt'a başvurarak 29 bin işçiye kapıları kapatmışlardır. Lokavta maruz kalan demir-çelik işçileri arasında da 3.500 Türkiyeli işçi yer almaktadır.

Sendikanın bildirdiğine göre, bu işkolunda çalışan Türkiyeli işçilerin yüzde 59,5'u sendikalı olduğu halde, demir-çelik sanayiindeki Türkiyeli işçilerin yüzde 100'e yakını sigortalı olup hepsi greve katılmıştır. Bu oran, gerek Alman işçileri, gerekse diğer milliyetlere mensup işçiler arasında en yüksek seviyededir. (M-H-DG-19/12)

YURT DIŞINDAKİ İŞÇİLERDEN DÖVİZ ÇEKMEK İÇİN YENİ TASARILAR

ANKARA (İTA) - İşbaşına geldiğinden bu yana yurt dışındaki Türkiyeli işçilerin çalışma koşulları, eğitim sorunları ve güvenlikleri açısından dış gelir hiçbir önemli girişimde bulunmayan hükümet, bütün çabasını, bu işçilerin dövizlerini Türkiye'ye çekme konusunda yoğunlaştırmıştır.

Bunun ilk örneği, yurt dışındaki işçilere "emeklilik" hakkı sağlamak gerekçesiyle çıkartılan yasada görülmüştür. Bu yasa, yıllarca yurdundan ocağından uzakta son derece yoğun sömürü koşulları altında çalışan işçileri, emeklilik hakkı elde edebilmek için, ikinci defa hem de döviz olarak emeklilik primi ödemeğe zorlamaktadır. (Bak: BÜLTEN, Haziran 1978).

Son olarak, yine döviz çekmeğe yönelik iki yeni girişim daha açıklanmıştır.

Bunlardan biri, İmar ve İskan Bakanlığı'nca hazırlanan "Yurtta Yuva" projesidir.

Bu projeye göre, yurttan ev sahibi olmak isteyen bir Türkiyeli işçi, peşin 10.000 DM, daha sonra da 7,5 yıl süreyle her ay 500 DM tutarında taksit ödeyecektir. Böylece, yurt dışında çalışan bir işçi, bugünkü rayiçe 1.400.000 lirayı 7,5 yılda ödeyerek bir ev sahibi olacaktır.

Bu proje, kelimenin tam anlamıyla bir soygun projesidir.

Çünkü Türkiye'de Sosyal Sigortalar Kurumu kredisizle yapılan sosyal konutlar için hiç kimseden bir kalemde 200.000 TL peşin para istenmemektedir. İstense de, bir işçinin veya memurun bu kadar parayı bir araya getirip ödemesi mümkün değildir.

Türk Hükümeti, herhalde yurt dışındaki Türkiyeli işçileri çok zengin görüyor olmalıdır ki, böyle bir koşul koymuştur. Evet, yurt dışında gece gündüz fazla mesai yaparak bu parayı biriktirmiş işçiler bulunabilir, ancak işçilerin çoğunluğu bu olanaktan yoksundur, aldığı ücretle kıt kanaat geçinebilmektedir.

Üstelik bu kadar parayı peşin ödedikten sonra, her ay da kendisinden 10.000 TL karşılığı olan 500 DM istenmektedir.

Bir kere, yurt dışında çalışan bir Türkiyeli işçinin normal ücreti 1500 DM civarındadır. Bu paranın esasen 500 DM kadarını bulunduğu ülkede kendi oturduğu eve kira olarak ödemekte, geri kalan para ile de ancak günlük yaşamını sürdürebilmektedir. Bu işçiden bir de Türkiye'de yapılacak ev için ayrıca 500 DM talep etmek, ondan yapamayacağı bir şey istemektir. ./.

Unutmamalı ki, aynı işçiden, yukarıda değindiğimiz gibi, ileride emeklilik hakkından yararlanabilmek için, ekstra prim olarak bir de toplam 20.000 DM'e, yani bugünkü rayiçle 400.000 TL'na varan ödemede bulunması istenmektedir. Şu halde, emeklilik hakkından yararlanmak isteyen bir Türkiyeli işçinin, ayrıca "yurtta yuva" projesinden yararlanması hiçbir şekilde söz konusu olamayacaktır.

Döviz bedelli askerlik

Hükümet, yurt dışındaki işçilerden döviz çekebilmek için bir başka çözüm yolunu, "döviz bedelli askerlik" uygulaması getirmekte bulmuştur. Yüksek Askeri Şûra'da ilke olarak benimsenen bu sisteme göre, askerlik çağına gelmiş bulunan Türkiyeli işçiler, daha sonra saptanacak olan bir bedelli döviz olarak gönderdikleri takdirde, askerlik hizmetini yapmış sayılacaklardır.

Hemen belirtelim ki, kapitalist Avrupa ekonomisinin bunalım içerisinde bulunduğu şu dönemde, böyle bir formül, tesbit edilecek bedel miktarı ne olursa olsun, yurt dışındaki genç işçilerin çoğuna cazip gelecektir. Çünkü, askerlik yapmak üzere yurda dönen işçilerin, iki yıl sonra geri döndüklerinde yeniden iş bulmaları, bugünkü koşullarda olanaksızdır. Şu halde iki yıl sonra işsiz kalmaktansa, birçok genç işçi bedel ödeyerek askerlik yapmış sayılmayı tercih edecektir.

Ancak bu uygulama da, Türkiye'deki işçiler açısından açık bir haksızlık getirmektedir. Yurt dışındaki işçi sırf döviz kazandığı ve kazandırdığı için, herkes için zorunlu olan askerlik hizmetinden kurtulurken, Türkiye'deki bir işçi veya köylü çocuğu, bu olanaktan yoksun kalacaktır. Kaldı ki, özellikle köylük kesimlerde bir gencin askerlik için tarlasını, bahçesini bırakıp silah altında iki yıl geçirmesinin, ailesi için nasıl bir yıkım olduğunu bilmeyen yoktur.

Böyle ayırım yaratan bir çözüm, sadece "döviz getirtme" hesabına dayanan kısa vadeli bir çözümdür, üstelik, Türkiye'deki işçilerle Türkiye dışındaki işçiler arasında ayırım ve bölünme yaratan bir uygulamadır.

Doğru çözüm, aslında Türkiye ekonomisi için ağır bir yük teşkil eden, üstelik Türkiye'nin ulusal çıkarlarını değil, ABD emperyalizminin çıkarlarını savunmaktan başka bir işlevi olmayan "savunma konsepti"nin kökten değiştirilmesidir. Gerçekten ulusal çıkarları savunmaya yönelik bir askerlik hizmetinden döviz karşılığı muaf tutulmak, yurt dışında yetişmiş de olsa, bir Türkiyeli işçi için onur kırıcı bir uygulama olacaktır. Herkes için uygulanacak kısa süreli bir askerlik hizmeti olduğu takdirde ise, yurt dışındaki genç işçi de, döviz ödeyip askerlik yapmış sayılmak yerine, vatan savunmasının sorumluluk ve şerefine katılmayı tercih edecektir.

Çifte Vatandaşlık Tasarısı

Yurt dışındaki Türkiyeli işçilere yönelik bir diğer tasarı, kendilerine "çifte vatandaşlık" hakkının tanınmasını öngörmektedir. Dışişleri Bakanını Gündüz Ökçün, Brüksel'de, yasa tasarısının Meclislere sevk edildiğini açıklamıştır. Tasarının yasallaşması halinde, yurt dışında çalışan işçiler, Türk uyrukluğunu yitirmeden, belli koşullarla bir başka devletin uyrukluğuna geçebileceklerdir.

Böyle bir yasanın çıkarılmakta olması da, hükümetin artık yurt dışındaki Türkiyeli işçileri büyük ölçüde gözden çıkardığını, çoğu artık Avrupa ülkelerinde yerleşmek ve hattâ yurttaşlık değiştirmek zorunda kalacak olan işçileri, hiç değilse "çifte yurttaşlık" suretiyle Türkiye'ye kısmen bağlı tutarak, döviz kaynağını tamamen kurutmamak hesabı güttüğünü göstermektedir.

Ancak, "çifte yurttaşlık" usulünün uygulanabilmesi için, böyle bir olanağın, işçinin yaşadığı ülkenin devleti tarafından da kabul edilmesi gerekmektedir. Şimdiye kadarki uygulamada, Avrupa ülkeleri, vatandaşlık değiştirme hakkını sadece o ülkeye tam anlamıyla assimile olmuş kişilere tanımaktadırlar. Hen Türkiye ile bağlarını koruma, hem de bulunduğu ülkenin vatandaşlığına geçme olanağının Avrupa devletlerince tanınması pek olası değildir.

Kaldı ki, bu tasarı, yukarıda değinilen "döviz bedelli askerlik" tasarısının amacıyla da çelişmektedir. Çünkü çifte vatandaşlık hakkı elde eden

bir genç işçi, diğer milliyetlerdeki uygulamalarda görüldüğü gibi, askerlik hizmetini, ikinci yurttaşlık edindiği ülkenin ordusunda yapmak zorunda kalacaktır. Bu takdirde bu genç işçi, askerlik hizmeti yapmış sayılmak için Türkiye'ye döviz ödemek yerine, bulunduğu ülkenin ordusunda daha kısa süreli askerlik yapmayı tercih edebilecektir.

Bu işe, Türkiyeli genç işçinin, kendi ülkesinden daha da kopmasına, kendi halkına daha fazla yabancılaşmasına yolaçacaktır. (H-C-M-DG-20/12)

ECEVİT HALÂ BATI'YA BAĞLILIĞINI KANITLAMAGA ÇALIŞIYOR

BRÜKSEL (İTA) - Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik krizin, aslında Türkiye'nin bağımlı bulunduğu kapitalist sistemin bir uzantısı olduğunu, darboğazdan tam anlamıyla kurtulabilmek için gerçekten bağımsızlıkçı ve ulusal çıkarlara dönük bir siyaset izlenmesi gerektiğini göremeyen veya görmek istemeyen Başbakan Bülent Ecevit, son kez çıktığı "yardım sağlama" seferinde de, "Batı'ya bağlılık" türkülerini dilinden düşürmemiştir.

16 Aralık günü Brüksel'de, emperyalizmin üç köşe taşı durumunda bulunan AET, OECD ve NATO'nun yöneticileriyle özel görüşmeler yapan Ecevit, bu yöneticilerin göz boyayıcı vaatlerinin etkisi altında, daha sonra AET nezdindeki Türkiye büyükelçileriyle yaptığı toplantıda şunları söylemiştir: "Türkiye'nin Batı'dan ayrılmak gibi bir politikası yoktur. Başkentlerinizde bunu kesinlikle anlatın. Böyle bir kuşku veya kaygı yaratılmasın."

Oysa, Ecevit Hükümeti'nin ikide birde bağlılığını belirttiği Batı, bu bağlılığın bedelini ödeyecek cömertlikte görünmemektedir. Nitekin, Ecevit'e Brüksel'de yapılan bütün parlak vaadlere rağmen, "taze para" sorununun çözümü yine de emperyalizmin para sisteminin beyni olan IMF'in yakaçağı yeşil ışığa bırakılmıştır.

IMF ise, yeşil ışığı yakmak için, Türk Hükümeti'ni, yüzde 40'a kadar yükselen yeni bir devalüasyon yapmağa, ücret artışlarını ve tüketimi sınırlamağa, özel girişine daha fazla olanaklar tanımağa ve yabancı sermayeye kapıları açabildiğince açmağa zorlamaktadır.

Bu koşullar kabullenildiğinde ise, Batı'nın lütfedeceği "taze para" Türkiye'nin derdine deva olmak şöyle dursun, bütün sorunların kökünde yatan emperyalizme bağımlılığı daha da artıracak, ülkeyi daha büyük çıkmazlara sürükleyecektir. (M-C-DG-18/12)

FAŞİSTLERE KARŞI MÜCADELEDE YANLIŞ TAKTİKLER

BONN (İTA) - Milliyetçi Hareket Partisi'nin Türkiye'de faşist tırmanışa hız verirken, Avrupa'daki Türkiyeli işçiler arasında da yoğun bir örgütlenme ve sindirme kampanyasına giriştiği, gazetelere her gün yansıyan haberlerle doğrulanmaktadır.

İkinci Dünya Savaşı yıllarında faşizmin darbesini en kanlı ve acılı şekilde hissetmiş bulunan Avrupa insanları, Türkiyeli işçiler arasında dahi olsa, herhangi bir faşist örgütlenmeye karşı gayet hassastırlar. Nitekim, MHP Genel Başkanı Türkeş'in geçen cumhuriyet bayramında Almanya'yı ziyaret ederek Dortmund'da 10 bin'e yakın Türkiyeli işçinin katıldığı bir miting yapması, Alman basınında, radyo ve televizyonlarında sert tepki gördüğü gibi, Alman sendikaları da bu olayı yürüyüşler düzenleyerek protesto etmişlerdir.

Faşistlerin örgütlenmeye çalıştıkları her yerde kamuoyunu bu tehlikeye karşı uyarmak ve mücadeleye seferber etmek, tüm ilericilerin görevidir. ./.

Ancak bu mücadele kampanyasını yürütürken, kullanılacak silahların da iyi seçilmesi, bazı tuzaklara düşülmemesi gerekir.

Herşeyden önce faşizmin şiddet yöntemlerine, aynı şekilde bireysel şiddetle cevap vermenin yanlışlığını vurgulamak gerekir. Yakın geçmiş bu yanlışın çeşitli doğrulanmalarıyla doludur. Hala Avrupa ortamında, bu çok daha geçerlidir.

Bir ikinci yanlış, mevcut bazı yasaları, kısa vadeli sonuçlar alma uğruna "faşizmle mücadele uğruna" silah olarak kullanmağa kalkışmaktır. Oysa, bu yasalar "iki yanlı bıçak" gibidir, karşı tarafı vuracağım derken kendini yaralamağa da yolaçabilir.

Bunun birinci örneği, MHP'nin Avrupa'da örgütlenmesini önleme kampanyasında, Türkiye'de yürürlükteki Siyasal Partiler Kanunu'nun, siyasi partilerin yurt dışında örgütlenmesini önleyen maddesine sığınılmasıdır. Oysa bu madde, anti-demokratik bir maddedir, faşist bir partinin olduğu kadar, sosyalist, sosyal-demokrat bir partinin de yurt dışında örgütlenmesini engellemektedir. Böylece ilerici, faşistlere karşı kullandıkları bu silahla, kendilerini de vurmuş olmaktadır. Bugün hiçbir sosyalist partinin yurt dışında örgütlenmesi mümkün değildir, çünkü yasa dışı sayılmıştır. Oysa, tüm ilericilerin, bu yasa maddesinin değişmesi için mücadele etmeleri gerekir. MHP'nin örgütlenmesini engellemek, onu tecrit etmek için ise, Avrupa ülkeleri mevzuatında mevcut anti-faşist hükümlerden yararlanmak yoluna gidilmelidir.

İkinci bir taktik yanlış ise, "siyasi sığınma hakkı" konusunda yapılmaktadır. Son zamanlarda Türkiye'de kovuşturmayaya maruz kaldıkları için birçok MHP militanının ülkeyi terk ederek Avrupa ülkelerinde, özellikle de Federal Almanya'da sığınma hakkı istedikleri bildirilmekte, bunlara siyasi sığınma hakkının verilmesinin önlenmesi için yoğun bir kampanya açılmış bulunmaktadır.

Ancak, bu da, tersine işlemeğe, kaş yapayım derken göz çıkarmaya müsait bir konudur. Zira, siyasi sığınma hakkı, bugün yeryüzünde ister sağcı, ister solcu olsun, siyasi takibata uğrayan, mahkûm olan veya olması ihtimali bulunan herkesin kullanabileceği bir haktır. Bu hak, 1951 Cenevre Konvansiyonu ile kabul edilmiştir.

Başlangıçta, özellikle Batı Avrupa ülkelerinde bu haktan daha çok halk demokrasileri'ni terkeden unsurlar yararlanmışlarsa da, son yıllarda özellikle Yunanistan ve Şili'deki faşist darbelerden sonra, çok sayıda ilerici de bu haktan yararlanır hale gelmiştir. Ancak, Avrupa hükümetleri, siyasi sığınma hakkı isteyen solcuların sayısının artması karşısında, bu hakkı "teröristlere yaşam ve eylem imkanı vermemek" gerekçesiyle sınırlamak üzere harekete geçmişler, hattâ iki yıl önce Avrupa Konseyi'nde bu konuda bir anlaşma yapmışlardır.

MHP'lilerin Avrupa ülkelerine sığınmaları dolayısıyla açılan ve Türk Hükümeti'nin de sahip çıkar görüldüğü kampanyanın, giderek "solculara da sığınma hakkı verilmemesi" noktasına ulaşması mümkündür, özellikle de Alman polisi, sorunu bu noktaya sürüklemek için elinden gelen herşeyi yapacaktır.

Kaldı ki, böyle bir "sınırlama", ileride Türkiye'de faşizan bir müdahale halinde, birçok ilericiye mücadelelerini yurt dışında yürütme kapılarını da kapatmış olacaktır.

Cenevre Konvansiyonu'na göre, "kriminel" nitelikteki eylemlerden sorumlu olanlara esasen "siyasal sığınma" yolu kapalıdır. Bu tipteki MHP'lilere karşı somut belge ve deliller göstererek mücadele edilmeli, kendilerinin Türk adaletine teslim edilmesini sağlamak için mücadele edilmelidir. Ancak bunu yaparken, siyasi sığınma hakkının özünü ortadan kaldıracak bir yanlışla sürüklenmemeğe özenle dikkat edilmelidir.

Üstelik, bugün Federal Almanya polis örgütünün kilit noktalarında, özellikle de CDU/CSU'nun yönetiminde bulunduğu eyaletlerin polis örgütlerinde faşizan eğilimli unsurların bulunduğu dikkate alınarak, bunlar nezdindeki girişimlerin MHP'lilerin sığınmasını önlemek değil, aksine kolaylaştırmak olacağı göz önünde tutularak, bu yoldaki girişimler, polis nezdinde değil, Birleşmiş Milletler Örgütü'nün yetkili organları nezdinde yapılmalıdır.

CGT'NİN 40. KONGRESİ, "AÇILIM" KONGRESİ OLDU

GRENOBLE (ITA) - 2.300.000 üyesiyle Fransa'nın en büyük işçi sendikası olan CGT'nin 40. Kongresi, gözlemcilerin ifadesine göre, bir "açılım" kongresi olmuştur. 5 gün süren ve 3 Aralık'ta sona eren kongrede özellikle delegelere dilediğince konuşma olanağı ve tartışma özgürlüğü tanınması dikkati çekmiştir.

1.850 delegeyi bir araya getiren kongre sırasında, CGT'nin organlarındaki üye sayısı artırılarak sosyalistlere daha fazla temsil olanağı tanınmıştır. Bununla beraber yönetimdeki denge, yine komünistlerin ağırlığını taşımaktadır. Nitekim, CGT'nin en yüksek yönetim organı olan Konfederal Büro'nun 16 üyesinden 8'i FKP üyesidir. Yine FKP'nin Siyasal Büro üyesi olan George Seguy, bu kongrede de CGT'nin genel sekreterliğine seçilmiştir.

Kongrede birçok delege, 1978 mart seçimlerinde sol'un yenilgisi üzerine CGT'nin bundan sadece Sosyalist Parti'yi sorumlu tutarak Fransız Komünist Partisi'ne hiçbir sorumluluk yüklenmesini eleştirmişlerdir.

Bu atmosfer içinde yapılan kongrede, gelecek yıllarda CGT içinde çeşitli siyasal görüşlerin daha geniş ve daha serbestçe ifade edilmesi ilkesi benimsenmiş, bu nedenle merkez organlara birçok sosyalist seçilmiştir.

Kongre, ayrıca, gençlere, kadınlara ve göçmen işçilere de merkez organlarında temsil imkanı tanınması bakımından bir "açılım" yapmıştır. CGT, bu suretle kitle tabanını genişletme amacı gütmektedir. Zira iki yıl önce CGT'nin üyesayısını 3 milyon'a çıkartma hedefi konulduğu halde, son sendikal seçimlerde CGT'nin aksine gerileme kaydettiği görülmüştür.

Sendikal örgütlenmeyi hızlandırma konusunda, ülke çapında yeni bir atılım yapılması, CGT 40. Kongresi'nin ana temasını oluşturmıştır. Zira, uzun bir sınıfsal savaş geleneğine sahip olmasına rağmen, Fransa'daki ücretlilerin hâlâ sadece beşte biri sendikalıdır. Hatta özel sektörde bu oranın onda bire kadar düştüğü yerler dahi vardır.

CGT Kongresi, ayrıca, Avrupa'daki sermaye bloku'na karşı bir "emek bloku" oluşturmak amacıyla, Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'na katılma isteğini bir kez daha vurgulamıştır. Ne var ki, Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (CES), CGT'nin üyelik istemine bugüne kadar olumlu bir cevap vermediği gibi, çağrılı olduğu halde, CGT 40. Kongresi'ne temsilci de göndermemiştir. CES'in bu tutumu, CGT yöneticilerince şiddetle eleştirilmiş, ancak buna rağmen CES'e katılmak için mücadelenin sürdürüleceği belirtilmiştir. CGT yöneticileri, ileride CES içinde halen üye bulunan CGIL'in yanısıra, Portekiz İnter-sendikal, İspanyol İşçi Komisyonları ve diğer ülkelerin ilerici sendikalarıyla birlikte bir sol kanat oluşturulabileceğini ummaktadırlar. CES yöneticileri CGT'nin üyeliğe kabul edilebilmesi için Dünya Sendikalar Federasyonu'ndan ayrılmasını şart koşmaktaysalar da, 40. Kongre'de CGT'nin bu federasyondan ayrılması söz konusu edilmemiş, ancak FSM yönetiminin siyasetine ilişkin eleştirilerin geçerliliğini koruduğu belirtilmiştir. (DR-DG-4/12)

KÜBA SENDİKALAR KONGRESİ'NDE ÖZELESTİRİ

HAVANA (ITA) - Küba Sendikalar Merkezi'nin 14. Kongresi, Kasım ayı sonunda Havana'da yapılmış ve geniş bir özeleştiri çalışmasına sahne olmuştur.

CTC Genel Sekreteri Roberta Veiga, kongreye sunduğu raporda, 14. Kongre'nin "Küba sendikal örgütlerinin yeniden canlandırılması" konusunda bir başlangıç olmasını dilemiş, daha sonra sendikaların özerkliği, Komünist Parti'yle ilişkilerindeki konumu, sendika içinde demokrasi konularında tam bir özgürlük içinde geniş tartışmalar yapılmıştır.

Kongrede Küba sendikaları, biçimciliğe ve otoriter yöntemlere karşı mücadeleye çağırılmış, ikna yöntemleri kullanılarak işçi sınıfı iktidarının pekiştirilmesine daha etkin katkıda bulunulması istenmiştir.

1939 yılında kurulmuş bulunan CTC'nin halen 2.100.000 üyesi bulunmaktadır, bir başka deyişle Küba'lı emekçilerin yüzde 93'ü sendikalıdır.

Kongre, sendikacılığın atılımı için yeni bir statü onaylamıştır.

(LH-DH-DG-4/12)

INFO-TÜRK AJANSI'NİN HAZIRLADIĞI AŞAĞIDAKİ
YAYINLARI MEKTUP YAZARAK İSTEYEBİLİRSİNİZ

<u>TÜRKÇE KİTAPLAR:</u>	<u>BF</u>	<u>DM</u>
Göçmen İşçi Sorunu (Yurt dışındaki Türkiyeli işçiler)	45	3
Komünizm Nedir?	45	3
Mustafa Suphi ve Yoldaşları	60	4
Marksizm Üzerine - V.İ.Lenin	45	3
İşçi Sınıfı Hareketi'nde Sapmalar (Revizyonizm-Gosizm-Maoculuk-Troçkizm)	60	4
Savaş Üzerine Marksizm-Leninizm	45	3
Ordu Üzerine Marksizm-Leninizm	45	3
Ulusal Savunma Kavramı	45	3
Ortak Hükümet Programı (Fransız KP - Fransız SP)	60	4
Haşhaş Tuzakı (Resimli)	45	3
Lenin (Çocuklar için resimli)	30	2
Amigo (Bir Alman çocuğunun anti-faşist kavgası)	45	3
Slav Halk Masalları (Çocuklar için resimli)	45	3
Kaçak (Anadolu'dan Hikayeler)	45	3
<u>ÜÇ DİLDE KİTAP:</u>		
DİRENİŞ (Anti-faşist Türk afişleri albümü)	90	6
<u>İKİ DİLDE KİTAP:</u>		
Şiirler ve Deyişler / Poèmes et Chansons	30	2
<u>FRANSIZCA KİTAPLAR:</u>		
Massacre à Ankara, Pourquoi?	45	3
Turquie et le Monde d'aujourd'hui (Behice Boran)	45	3
<u>İNGİLİZCE KİTAPLAR:</u>		
Massacre in Ankara, Why?	45	3
Turkey and the World Today (Behice Boran)	45	3
<u>ALMANCA KİTAP:</u>		
Massacre in Ankara, Warum? (basılmak üzere)	45	3
<u>UZUNÇALAR PLAK:</u>		
Türkiye'den Devrimci Türküler (Zülfü Livaneli) - İç kapagi üç dilde izahlıdır -	300	20
<u>BÜLTEN'LER:</u>		
Türkçe - İngilizce - Fransızca - Almanca (Her bir dil için yıllık abone)	200	15
<u>AYRICA:</u>		
Yürüyüş Dergisi yıllık abonesi	640	40

Seçtiğiniz yayınların toplam bedelini aşağıdaki hesaba havale ediniz:

COODIFF s.c. - CGER - 001-0414791-95 - Bruxelles - BELÇİKA

Havale kuponunu veya fotokopisini, sipariş mektubunuza ekleyerek aşağıdaki adrese gönderiniz:

COODIFF s.c. - 13/2, Square Wiser - 1040 Bruxelles - BELÇİKA

NOT: Bülten'ler ve Yürüyüş Dergisi aboneleri hariç, diğer yayınlardan toplam 60 DM (900 BF)'in üzerindeki siparişlerde yüzde 20 indirim yapılır. Ödemeli göndermelerde indirim uygulanmaz.